

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/272/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201671
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Juraj Štorcel, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022201671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: Quatro print, spol. s r.o., so sídlom Družstevná 17, 900 81 Šenkvice, IČO: 36 365 645, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, 821 02 Bratislava, IČO: 36 860 662, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102620541/2022 zo dňa 22.09.2022, takto

rozhodol:

- I. Súd z r u š u j e rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 102620541/2022 zo dňa 22.09.2022 a rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 101425668/2022 zo dňa 17.05.2022 a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Na základe oznámenia o daňovej kontrole zo dňa 14.12.2020 oznámil Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava (ďalej len „správca dane“) žalobcovi výkon daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) o. i. aj za zdaňovacie obdobie máj 2018.

2. Dňa 03.11.2021 sa uskutočnil výsluch A. B., bývalého konateľa spoločnosti SARCO s. r. o., so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava – mestská časť Rača, IČO: 50 156 306 (ďalej len „spoločnosť SARCO“). Svedok uviedol, že predmetom podnikateľskej činnosti spoločnosti SARCO v roku 2018 boli reklamno-marketingové služby a spoluorganizovanie kultúrnych podujatí. K obchodnému vzťahu so žalobcom uviedol, že predmetom dodania bola propagácia mena a loga žalobcu v rámci reklamnej kampane spoločenského podujatia koncertu C. B.ta Pošli to dál a koncertu D. E..

3. Správca dane vydal protokol z daňovej kontroly zo dňa 04.01.2022, predmetom ktorého bola DPH za zdaňovacie obdobia – február 2018, marec 2018, máj 2018, september 2018 a október 2018. K protokolu sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 27.01.2022.

4. Správca dane vydal rozhodnutie č. 101425668/2022 zo dňa 17.05.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume X.XXX,XX eur na DPH za zdaňovacie obdobie máj 2018.

5. Správca dane uviedol, že z vykonaného dokazovania a predložených dokladov vyplynulo, že v danom prípade sa jednalo o propagáciu podujatia a žalobca vystupoval ako reklamný partner – podporovateľ podujatí. Žalobca tak bol medializovaný len ako reklamný partner, a to tak, že bolo uvádzané logo, pričom predmetom reklamy nebolo informovanie verejnosti o žalobcovi, jeho činnosti a ponúkaných službách. Predložené doklady samé o sebe nepotvrdili účinok deklarovanych reklamných služieb na predmet podnikania žalobcu ani že tieto služby boli použité na dodávky tovarov a služieb v súvislosti s predmetom činnosti žalobcu ako daňového subjektu. K propagovaniu činnosti, jeho výrobkov, služieb a tovarov za účelom ich uplatnenia na trhu nedošlo. Žalobca tak podľa názoru správcu dane nepreukázal splnenie podmienok pre uplatnenie práva na odpočítanie dane podľa § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) v nadväznosti na § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona o DPH, pretože nepoužil prijaté služby na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

6. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 03.07.2022, pričom namietol závery správcu dane a mal za to, že správcom dane nebol náležite zistený skutkový stav veci, vec bola nesprávne právne posúdená a uplatnený nárok na odpočet DPH za predmetné obdobie bol oprávnený.

7. Na podklade podaného odvolania vydal žalovaný rozhodnutie č. 102620541/2022 zo dňa 22.09.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

8. Žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobcu, že predmetná reklama bola súčasťou celkovej reklamnej kampane žalobcu je irelevantné, pretože sa nejednalo o reklamnú kampaň výrobkov žalobcu, ale o reklamnú kampaň v súvislosti s uvedením akcie C. B. F. to dál a Koncert D. E.. Žalovaný zopakoval, že doklady predložené v rámci daňovej kontroly nepotvrdili účinok deklarovanych služieb na predmet podnikania žalobcu a ani, že tieto služby boli použité na dodávky tovaru a služieb v súvislosti s predmetom činnosti žalobcu ako platiteľa. K propagovaniu činnosti žalobcu, jeho výrobkov, služieb a tovarov za účelom jeho uplatnenia na trhu nedošlo. Reklamné služby neprezentovali žalobcu a ani jeho činnosť, neboli použité na dodávky tovarov a služieb žalobcu a žalobca tým porušil § 49 ods. 2 zákona o DPH.

9. Žalovaný, aj s odkazom na judikatúru kasačného súdu uviedol, že ak si daňový subjekt uplatňuje odpočítanie DPH, je jeho povinnosťou v daňovom konaní preukázať reálnu existenciu zdaniteľného plnenia, pretože jej uskutočnenie zákon automaticky nepredpokladá a zároveň preukázať, že prijaté plnenie použil v rámci svojej podnikateľskej činnosti pre dodávku svojich tovarov a služieb ako platiteľ. V predmetnom prípade uvedenie obchodného mena, prípadne aj loga žalobcu ako reklamného partnera kultúrno-spoločenských podujatí C. B. F. to dál a Koncert D. E. žalovaný nevyhodnotil ako dôkaz prezentácie žalobcu ako predajcu repasovaných tonerov. Z loga žalobcu podľa žalovaného žiadna ponuka tovarov alebo služieb žalobcu s cieľom ich uplatnenia na trhu, zvýšenie predaja alebo zisku nevyplynula. Podľa žalovaného skutočnosť, že žalobca bol uvedený ako reklamný partner podujatia ešte neznamená reklamu jeho produktov a služieb, ale nasvedčuje tomu, že bol uvedený ako reklamný partner.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

10. Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 03.12.2022 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia a ich zrušenia. Žalobca namietol, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a vychádza z nesprávneho skutkového a právneho stavu veci.

11. Žalobca poukázal na to, že vďaka reklame dodanej spoločnosťou SARCO sa mu podarilo zastaviť pokles svojich tržieb, ktorý mal od roku 2012 v dôsledku vstupu lacnejších tonerov z východnej Ázie na slovenský trh. Uvedenie loga a obchodného mena žalobcu tak nemalo len informatívny charakter, ale táto reklama mala pre žalobcu ekonomický zmysel. Žalobca súčasne uviedol, že počas daňovej kontroly preukázal výsledky reklamnej činnosti, ktorú pre neho vykonávala spoločnosť SARCO a toto nerozporoval ani žalovaný, a teda, že k reálnemu poskytnutiu služieb došlo.

12. Žalobca uviedol, že prijaté reklamné služby od dodávateľa smerovali k mediálnej prezentácii loga a obchodného mena žalobcu. Touto mediálnou prezentáciou žalobcu bol vytvorený pozitívny vnem u existujúcich a aj nových obchodných partnerov a spotrebiteľov, čo sa pozitívne prejavilo aj na tržbách žalobcu.

13. Žalobca ďalej poukázal na to, že zákon o DPH neobsahuje pojem reklama alebo sponzoring. Žalobca zastal názor, že z pohľadu zákona o DPH je zdaniteľným plnením „poskytnutie služby za protihodnotu“, čiže v danom prípade poskytnutie reklamných služieb spočívajúcich v prezentácii obchodného mena a loga žalobcu ako daňového subjektu, ktoré boli protihodnotou finančného plnenia, ktoré žalobcovi poskytol dodávateľ na základe vystavených faktúr. A toto zdaniteľné plnenie nebolo spochybnené. Čiže prezentácia obchodného mena a loga žalobcu za protihodnotu bola zdaniteľným plnením, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o reklamu alebo sponzoring.

14. Žalobca mal za preukázané, že žalovaný vec nesprávne posúdil, keď nepriznal žalobcovi nárok na odpočet DPH z prijatých reklamných služieb dodaných spoločnosťou SARCO. Bolo preukázané, že reklamné služby žalobca použil na svoje zdaniteľné plnenia, čo sa preukázateľne premietlo aj do hospodárskych výsledkov žalobcu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

15. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.04.2023, pričom zotrval na svojich záveroch, uvedených v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný zopakoval, že dospel k záveru, že hlavným cieľom propagácie bolo informovať verejnosť o konaní muzikálu, s uvedením konkrétneho miesta a konkrétneho času konania a žalobca bol reklamným partnerom predmetného podujatia. V žiadnom z predložených informačných materiálov o uskutočnení akcií sa nenachádzala propagácia činností a výrobkov žalobcu, ktorý sa stal propagátorom akcie, avšak nie propagátorom vlastných výrobkov.

16. Žalovaný ďalej uviedol, že doklady predložené v rámci daňovej kontroly nepotvrdili účinok deklarovaných služieb na predmet podnikania žalobcu a ani že tieto služby boli použité na dodávky tovarov a služieb v súvislosti s predmetom činnosti žalobcu ako platiteľa. K propagovaniu činnosti žalobcu, jeho výrobkov, služieb a tovarov za účelom jeho uplatnenia na trhu nedošlo. Tieto reklamné služby neprezentovali samotného žalobcu, jeho činnosť a neboli použité na dodávky tovarov a služieb žalobcu. Žalobca porušil § 49 ods. 2 zákona o DPH.

17. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

18. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-5S/272/2022.

19. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

20. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 29.10.2025, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

21. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o DPH, dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane a) prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu, b) poskytnutia práva užívať hmotný majetok, c) prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strieť konanie alebo stav, d) služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

24. Podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

25. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

26. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

27. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

28. Predmetom správneho súdneho prieskumu bol súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia, na podklade ktorého žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pričom orgány finančnej správy vyrubili žalobcovi rozdiel dane na DPH za zdaňovacie obdobie máj 2018 v sume X.XXX,XX eur. Na podklade žaloby správny súd vyvodil, že podstatnou žalobnou námietkou, na zodpovedanie ktorej sa má podujat' správny súd je, či sú právne závery žalovaného ohľadom sponzoringu a reklamy správne alebo nie.

29. Správny súd dáva primárne do pozornosti, že odpočítanie dane môže byť v zmysle judikatórnych záverov Súdného dvora Európskej únie, ako aj Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky obmedzené v prípadoch, ak zdaniteľná osoba (i) nepreukáže splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane, (ii) došlo k daňovému podvodu alebo (iii) došlo k zneužitiu práva (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/15/2020 zo dňa 30.06.2022 alebo sp. zn. 2Sžfk/49/2020 zo dňa 26.10.2022). Následne aj pri dôkaznom bremene je v daňovom konaní potrebné rozlišovať medzi dvoma zásadnými situáciami, a to (i) preukazovaním splnenia materiálnych podmienok odpočtu DPH a (ii) preukazovaním daňového podvodu alebo zneužitia práva ako dôvodu na neuznanie uplatneného odpočtu. Pri preukazovaní splnenia materiálnych podmienok odpočtu DPH primárne leží dôkazné bremeno na daňovom subjekte a pri preukazovaní daňového podvodu na správcovi dane. Pri preukazovaní zapojenia do podvodného reťazca sa v zásade vychádza z premisy, že hmotnoprávne podmienky odpočtu DPH sú splnené.

30. Na podklade vyššie uvedeného správny súd v stručnosti poukazuje na základné teoretické východiská vo vzťahu k splneniu hmotnoprávnych podmienok pre odpočet dane.

31. Nárok na odpočítanie dane vzniká za predpokladu splnenia hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane upravených v čl. 168 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v platnom znení. Hmotnoprávnymi podmienkami na odpočítanie dane sú: (i) poskytovateľom plnenia je iná zdaniteľná osoba (t.j. status osoby dodávateľa), (ii) predmetné

plnenie fakticky existuje a nejde o fiktívne plnenie (t.j. materiálna existencia plnenia), a (iii) prijaté plnenie je príjemcom použité v rámci jeho ekonomickej činnosti. Pri materiálnej existencii plnenia ide o najpodstatnejšiu hmotnoprávnu podmienku – preukázanie reálneho dodania tovaru alebo služby, pričom vo vzťahu k jej preukázaniu dôkazné bremeno zaťažuje osobu, ktorá si odpočítanie dane uplatňuje. Splnenie dôkazného bremena nespočíva iba v jeho formálnej deklarácii predložením dokladov s predpísaným obsahom, ale doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a musia byť ako právna skutočnosť aj preukázané. K dôkaznému bremenu správny súd v podrobnostiach ďalej poukazuje na ustálenú judikatúru kasačného ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžf/10/2015 zo dňa 03.02.2016, sp. zn. 6Sžfk/7/2016 zo dňa 27.09.2018, sp. zn. 5Sžfk/15/2018 zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 9Sžfk/1/2019 zo dňa 21.04.2020, sp. zn. 6Sžfk/20/2018 zo dňa 11.06.2019, sp. zn. 6Sžfk/40/2018 zo dňa 03.09.2019; rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 377/2018 zo dňa 14.11.2018, sp. zn. III. ÚS 401/09 zo dňa 16.12.2009 a sp. zn. II. ÚS 705/2017 zo dňa 15.11.2017).

32. Správny súd vyhodnotil ako dôvodnú žalobnú námietku ohľadom nesúhlasu žalobcu s výkladom definície reklamy a sponzoringu zo strany žalovaného. Tu správny súd poukazuje na už ustálenú súdnu prax kasačného súdu, ktorý vo svojej rozhodovacej činnosti niekoľkokrát uviedol, že rozlišovanie v kvalifikácii plnenia ako sponzoringu (sponzorského odkazu) alebo ako reklamnej služby nie je pre odpočet DPH významné. Napríklad v rozsudku sp. zn. 8Sžfk/18/2021 zo dňa 27.07.2023 v bode 39 uviedol: „pre záver o zákonnosti odpočítania dane z prijatej služby dodávateľa nie je rozhodujúce, či išlo o reklamu alebo sponzoring, pretože aj sponzorský odkaz je formou reklamy, hoci protihodnota zaň plní aj iné funkcie.“ Ďalej v rozsudku sp. zn. 5Sžfk/20/2021 zo dňa 27.06.2023 v bode 24 konštatoval: „zákon č. 222/2004 Z. z. na účely odpočítania dane z prijatých služieb nerobí rozdiel medzi reklamou a sponzoringom v tom zmysle, že by boli služby spojené so zabezpečením sponzorského odkazu zákonom explicitne vylúčené zo všeobecného režimu DPH.“ Obdobne je v rozsudku sp. zn. 4Sžfk/55/2021 zo dňa 22.03.2023 v bode 41 kasačný súd toho názoru, že „na účely právneho posúdenia, či si daňový subjekt môže odpočítať DPH z prijatej reklamnej služby, nie je rozhodujúce, či túto službu správca dane zadefinuje ako sponzoring alebo reklamu“ (ďalej pozri napríklad aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/58/2022 zo dňa 27.06.2024).

33. Z hľadiska práva na odpočítanie DPH je rozhodujúcou práve odpoveď na otázku, či služba dodávateľa priamo a bezprostredne súvisela s ďalšími zdaniteľnými obchodmi žalobcu a či sa investícia do takejto prezentácie mohla premietnuť do všeobecných ekonomických nákladov žalobcu. Správny súd ďalej podotýka, že rovnako nie je z hľadiska vplyvu na výkon práva na odpočítanie DPH relevantným ani analyzovanie nárastu obratu daňového subjektu v časovom období po dodaní reklamnej služby. Uvedené právne závery vychádzajú z niekoľkých rozsudkov kasačného súdu (napr. sp. zn. 10Sžfk/57/2019 zo dňa 28.02.2022, sp. zn. 10Sžfk/21/2020 zo dňa 26.04.2022, sp. zn. 2Sžfk/9/2021 zo dňa 27.06.2022, sp. zn. 2Sžfk/118/2022 zo dňa 26.10.2023 alebo sp. zn. 2Sžfk/93/2022 zo dňa 30.11.2023), v zmysle ktorých nie je pre odpočet DPH podstatné, či plnenie nazveme sponzorským odkazom alebo reklamnou službou. Rozhodujúce je, či bolo preukázané, že deklarovaná reklamná služba mala priamy a bezprostredný súvis s jednou alebo viacerými zdaniteľnými transakciami daňového subjektu na výstupe.

34. V súvislosti so žalobnou námietkou týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia správny súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžfk/31/2019 zo dňa 31.01.2022, publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky 2/2022 pod č. 17/2022 a na jeho právnu vetu v znení: „odplatné zabezpečenie mediálneho priestoru dodávateľom pre sťažovateľa ako reklamného partnera koncertného podujatia a prezentácia sťažovateľovho loga a predmetu jeho činnosti na propagačných materiáloch a na samotných koncertoch, je na účely zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty ekonomickej činnosťou (podnikaním) dodávateľa, z ktorej bol dosiahnutý príjem. Bez ohľadu na to, či je toto plnenie s ohľadom na svoje špecifiká reklamou, sponzoringom, alebo ním zmluvné strany sledovali iný účel, pri uplatnení režimu dane z pridanej hodnoty môže ísť len o dodanie služby, pri ktorej vznikla daňová povinnosť, pretože služba bola poskytnutá sťažovateľovi za protihodnotu v tuzemsku dodávateľom, ktorý konal v postavení zdaniteľnej osoby. Pre vznik práva na odpočítanie dane je rozhodujúce, či táto služba priamo a bezprostredne súvisí s ďalšími zdaniteľnými obchodmi sťažovateľa alebo s jeho celkovou hospodárskou činnosťou ako súčasť všeobecných ekonomických nákladov podniku.“

35. S odkazom na uvedené tak správny súd uvádza, že na účely právneho posúdenia, či si žalobca môže odpočítať DPH z prijatej služby (propagácia mena a loga žalobcu v rámci reklamnej kampane spoločenského podujatia koncertu C. B.ta Pošli to dál a koncertu D. E.) nie je rozhodujúce, či správca dane túto službu zadefinuje ako sponzoring alebo reklamu. Zákon o DPH totiž explicitne zo svojho režimu nevyníma služby spojené so sponzorským odkazom. Takéto rozlišovanie v súvislosti s odpočtom DPH nie je významné. Podstatné je, či boli splnené materiálne podmienky odpočtu DPH – v zmysle zákona o DPH a rozhodnutí kasačného súdu je teda možné považovať propagáciu mena a loga žalobcu v rámci reklamnej kampane spoločenského podujatia koncertu C. B.ta Pošli to dál a koncertu D. E. za dodanie služby, pri ktorej vznikla daňová povinnosť, ak služba bola poskytnutá žalobcovi za protihodnotu v tuzemsku zdaniteľnou osobou, ktorá konala v postavení zdaniteľnej osoby.

36. Orgány finančnej správy sa vyššie uvedenými skutočnosťami neriadili a určenie rozdielu dane odôvodňovali predovšetkým tým, že v prípade prezentácie mena a loga žalobcu na spomenutých podujatiach sa nejednalo o reklamné služby, resp. reklamu žalobcu a jeho činnosti a posúdením charakteru deklarovaného plnenia ako sponzoringu a následne, bez ďalšieho bližšieho odôvodnenia z takéhoto právneho posúdenia žalobcom deklarovaných služieb vyvodili záver o tom, že žalobca tieto služby nepreukázal.

37. Na podklade vyššie uvedených východísk sú tak závery žalovaného a správcu dane nesprávne, a preto správny súd v súlade s § 191 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

38. Orgány finančnej správy sa v ďalšom konaní opätovne vysporiadajú s právnym posúdením veci v intenciách právneho názoru správneho súdu v súvislosti s interpretáciou a aplikáciou § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH na prejednávany prípad, a to bez toho, že by a priori vylúčili služby sponzoringu z možnosti odpočtu dane podľa zákona o DPH s tým, že znova posúdia všetky aspekty hmotnoprávných aj formálnych podmienok na odpočet dane u žalobcu a svoje rozhodnutie po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach riadne a dostatočne odôvodnia.

39. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

40. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 493e SSP a v spojení s § 145 ods. 2 písm. a) SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny

súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).